

Usp. 1109

Beograd 8 Oktobr. 1894.

из Сенте 7-152.

Dragi Mijs!

Veruj da mi je uvek
teško oko srca kad god se
setim tvoje velike a neza-
služene patnje. Tako mi je
i danas kad dobih tvoje
pismo u kojem mi opisuješ
svoju brigu i nevolju. A ne
mogu da ti pomognem, — pa
ni semim savetom.

Da si mi otkud pre
tri dana pisao. Za što? —

Evo za što.

Pre tri dana bavio se
u Beogradu vruci knjezo-
i profesor g. Tade Smičiklas.

1.
Da kako sam jedan čitav
sat s njime razgovarao,
ja bi mu, boga mi, tvoje
pismo pokazao, — možda bi
se on setio kakova načina
kako da ti se pomogne, da ti
~~se~~ deca bez nauke ne propa-
-daju.

Ja g. Smičiklasu u tvoj
strani ne mogu pisati, —
jer nisam s njime tako
poznat da bi mu isadjivak
smeo. — Ali, kad si već
naumio ići u Zagreb,
možda ćeš se sastati i
sa istim gospodinom, — pa
onda nisam protivnik
ako hoćeš da mu pokazuješ
ovo moje pismo. Možda

1.
će ti on znati kakva
sretna saveta dati, ili će
ti otvoriti kakva visoka
vrata, gde bi se tvoja
pravedna želja saslušala.
Ja bi se tome veoma,
veoma radovala.

Gosp. Smičiklas je juče
otišao iz Beograda, a otišao
je u Novisad, možda je
još i danas onde kao gost
g. Hranilović. Ali se više
od dva dana neće boriti.

Sad mi pozdravi sve tvoje,
budi i ti zdrav - pa i ako je
teško u glavu, dobra čekajući,
al je još teže, ako čovek
i nadanje napusti.

1. Budi mi jdrav; šat
skoro i tvoja nevolja
sustane.

tvoj
Cika Pava

I meni je gad što se
ne sastademo kad sam
poslednji put bio u Njadr
i u Kamenici. Ali u
Kamenici sam bio samo
nekoliko sati a u Njadr
samo jedan dan

A large, stylized handwritten signature, likely belonging to the sender, Cika Pava.